

„Štajerc“ izhaja vsaki petek, datiran z dnevom naslednje nedelje.

Naročnina velja za Avstrijo: za celo leto 4 krome, za Ogrsko 5 K 50 vin. za celo leto; za Nemčijo stane za celo leto 6 kron, za Ameriko pa 8 kron; za drugo inozemstvo se računi naročnino z ozirom na visokost poštnine. Naročnino je plačati naprej. Posamezne štev. se prodajajo po 8 v.

Uredništvo in upravnništvo se nahajata v Ptuju, gledališko poslopje štev. 3.

Dopisi dobrodošli in se sprejemajo zastoj, ali rokopise se ne vrača. Uredniški zaključek je vsak torek zvečer.

Za oznanila uredništvo ni odgovorno. Cena oznanil (inserterov) je za celo stran K 80— za 1/2 strani K 40— za 1/4 strani K 20— za 1/8 strani K 10— za 1/16 strani K 5— za 1/32 strani K 2 50 za 1/64 strani K 1.— Pri večkratnem oznanilu se cena primerno zniža.

Štev. 25.

V Ptuju v sredo dne 29. julija 1914.

XV. letnik.

Vojska med Avstro-Ogrsko in Srbijo.

Srbija avstrijske zahteve odklonila. — Diplomatske zveze med Avstrijo in Srbijo pretrgane. — Vojno stanje je uresničeno. — Prvi streli so že padli. — Mobilizacija v polnem teku. — V boj za cesarja in domovino!

Odločitev je padla, — v kljub vsej nadčloveški miroljubnosti naše monarhije je srbska predrznost tako daleč dovedla, da se je v resnici pričela vojna. Avstrijske zahteve so bile stroge, ali za državo kraljemorilcev skoraj še vedno premile. Avstrija ravno ni hotela vojne. Hotela je le, da se napravi konec večnemu vznemirjenju ob naših mejah, katero povzroča tudi grozovito gospodarsko škodo. Hotela je zadeti tiste posamezne krivce, ki z velesrbsko propagando poskušajo podminirati našo državo. Vse to je Avstrija hotela mirnim potom doseči, čeprav bi bil umor v Sarajevu gotovo v polnem obsegu opravičil rabo orožja. Srbija pa se je hotela zopet igrati z našo potrpežljivostjo in prizanesljivostjo. In v kljub odločnosti našega ultimatumu se ni hotela popolnoma ter brezpogojno pokoriti. To je končno dovedlo do tega, da so se diplomatske vezi med obema državama pretrgale in da je prišlo do vojne . . .

Nikdar še ni bilo bolj opravičene vojne! Tudi avstrijska miroljubnost mora imeti svoj konec, ker to zahteva čast naše domovine!

Vojska se je torej pričela! Nikdo ne ve, kako se bode izvršila, kedaj ji bode konec in je-li se ne bode razširila tudi še na druge države. Gotovo je, da se je mala država srbskih kraljemorilcev tudi v tej svoji predrznosti zanašala na pomoč ruskega carja, ki je sploh kruhodajalec. Ali kakor vse kaže, si bode Rusija devetkrat premislila, predno bode šla za revolverske junake na Srbskem v boj. Kajti mogočeno Nemčija je že z vsvo eneržijo izjavila, da ne pusti nikomur vmešavati se v spor Avstro-Ogrske s Srbijo. V trenutku, ko bi hotela kakšnja druga država Srbiji pomagati, nastopila bi tudi Nemčija z svojo armado. Istotako se je postavila druga

zaveznica, Italija, na našo stran. Kakor železna falanga stoji trozveza tu in zato se ni bati ruskih groženj.

Pa naj bode kakor hoče. Danes gre po vsej avstro-ogrski državi velikansko navdušenje za avstrijsko domovino in za presvitlega cesarja. To navdušenje je tako iskreno in krasno, da gleda ves svet začuden na te avstrijske narode, ki jih v hipu nevarnosti družijo ena misel in en cilj. Avstrijsko-ogrška armada je pričela svoje napredovanje in se pomika v železni vrsti proti mejam sovražnika. Kdo bi to mogočno državo vstavil, kdo jo premagal? Ali se kraljemorilska druhal tam na Balkanu res ne boji kazni božje? Avstrija je v tej vojni pravi izvršitelj svetovne volje vsega kulturnega. In Srbija bode morala pasti na kolena pred to mogočno Avstrijo . . .

Časi so resni in grozovite žrtve zahtevala bode Avstrija od nas. Žrtvujmo! Naše zdravje, naše premoženje, našo kri in naše življenje, — vse žrtvujmo! Kajti gre se za domovino, gre se za cesarja, gre se za čast in bodočnost Avstrije!

Bog obvari, Bog ohrani nam cesarja, Avstrijo!

Avstrijski ultimatum Srbiji.

Dunaj, 24. julija. Avstro-ogrski poslanik v Belgradu je oddal snoči ob 6. zvečer zastopniku srbskega ministrskega predsednika Pasića, ministru Pačuju naslednjo noto:

Dne 31. marca leta 1909 je srbska vlada potom svojega poslanika na Dunaju podala izjavo, v kateri pravi sledeče:

Srbija priznava, da dejstva, ki so bila ustvarjena v Bosni, ne tangirajo srbskih pravic in da se bo zato prilagodila sklepu velesil glede člena 25. berlinske pogodbe. Navsetom velesil sledeč, da bo opustila svoje dosedanje zadržanje protesta in odpora, ki je je zavzemala napram aneksiji od lanskega leta meseca oktobra,

in se zavezuje, da bo smer svoje sedanje politike napram avstro-ogrski monarhiji izpremenila ter v bodoče z monarhijo živela v prijateljsko sosednjih odnošjih.

Zgodovina zadnjih let in zlasti bolestni dogodki dne 28. junija t. l., so pokazali, da obstoja v Srbiji subverzivno gibanje, katerega cilj je, odcepiti od avstro-ogrške monarhije gotove dele njenega teritorija. To gibanje, ki je nastalo pod čemi srbske vlade, se je pozneje onkraj teritorija srbske kraljevine udeleževalo z akti terorizma in z vrsto atentatov in umorov.

Daleč oddaljena, da izpolni svoje, v izjavi z dne 31. marca 1909 vsebovane formalne obveze, srbska vlada ni storila ničesar, da zatre to gibanje. Ona je trpela zločinsko postopanje raznih, proti monarhiji naperjenih društev in organizacij, trpela je nebrzdano pisanje srbskih listov in poveličevanje provzročiteljev atentata, trpela je, da so se častniki in uradniki udeleževali tega subverzivnega gibanja. Srbska vlada je trpela nezdravo propagando v javnem poduku in končno je trpela tudi vse man festacije, ki so pozivljale srbsko prebivalstvo k sovrastvu proti monarhiji in k zaničevanju notranjih uredb Avstro-Ogrske.

Ta trpljivost, katero je zakrivila srbska vlada, je trajala tudi še v onem trenutku, ko so dogodki dne 28. junija t. l. celemu svetu pokazali strahovite posledice te trpljivosti.

Iz pripovedovanja in priznanja zločinskih povzročiteljev atentata z dne 28. junija t. l. izhaja, da je bil načrt za umor zasnovan v Belgradu, da so morilci dobili orožje in bombe od srbskih častnikov in uradnikov, ki so bili člani »Narodne Obzane« in da so končno vodilni srbski obojni organi zločince in njih orožje pospremili preko srbskih mej v Bosno. Navedeni rezultat preiskave ne dovoljuje c. kr. vladi, da bi še dalje kazala svojo potrpežljivost, katero je skozi leta kazala napram vsemu onemu gibanju, ki je imelo osredje v Belgradu ter se od tam preneslo na teritorij monarhije.

Ti rezultati nalagajo c. kr. vladi strogo dolžnost, da napravi temu gibanju konec, ker pomeni to gibanje trajno ogrožanje miru monarhije.

Da doseže ta svoj cilj, je c. kr. vlada primorana, zahtevati od srbske vlade oficijoznega zagotovila, da obsoja propagando napram Avstro-Ogrski, to se pravi, da obsoja vsa ona stremljenja, katerih končni cilj je, odcepiti od monarhije posamezne dele njenega teritorija in se zaveže, to zločinsko in teroristično propagando z vsemi sredstvi zatreti.

Da da srbska vlada tem svojim obveznostim slovesen značaj, bo srbska vlada na prvi strani svojega oficijoznega organa z dne 26. julija t. l. priobčila sledečo

izjavo:

Kraljevsko srbska vlada, ki obsoja propagando, naperjeno proti avstro-ogrski monarhiji, to se pravi, vsa ona stremljenja, katerih končni cilj je, odcepiti